

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΜΥΚΗΝΑΙΣ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ ΤΟΥ 1887.

Αἱ ἐν Μυκήναις ἀνασκαφαὶ ἥρξαντο τῇ 6 Ὁκτωβρίου καὶ ἔληξαν τῇ 19 Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους, ὡστε διήρκεσαν μόλις δύο καὶ ἡμίσυν μῆνα. Ὁρμωμένος ἐκ τῆς ἀσφαλοῦς ὑποθέσεως, ὅτι παρὰ πόλιν τοιαύτην ἀδύνατον νὰ μὴ ὑπάρχῃ καὶ νεκροταφεῖον ἔκτεταμένον, ἥρχισα ἀναζητῶν τάφους ἐκτὸς τοῦ τείχους τῆς πόλεως, πράγματι δὲ μετά τινας ματαίας ἀποπειρας ἀνεκαλύφθησαν τάφοι πολλοὶ χρόνων προϊστορικῶν ἐσκαμμένοι ἐν τῷ θράχῳ, ἀλλοι μὲν κυκλοτερεῖς ἀλλοι δὲ τετράγωνοι, εἰς οὓς ἔζωθεν ἄγει δρόμος μᾶλλον ἢ ἡττον μακρὸς ἐσκαμμένος ἐπίσης ἐν τῷ θράχῳ. Κατὰ τὸ σχετικῶς μικρὸν διάστημα χρόνου, ὃ διήρκεσαν αἱ ἀνασκαφαὶ, ἥνοιξα καὶ ἐκαθάρισα ἐξ αὐτῶν δεκαπέντε· ὁ μέγιστος πάντων ἔχει δρόμον μήκους 24 μέτρων, εἴσοδον ἢ στόμιον ὅψους 3 μέτρων, πλάτους δὲ 1,44 μέτρων καὶ δωμάτιον πλάτους 6,50 μέτρων, μήκους 6 καὶ ὅψους 4 μέτρων. Πλὴν τούτων ἀνεκαλύφθη καὶ τάφος κτιστὸς ἐκ πλακῶν μικρῶν ὅμοιος τοῖς τοῦ Μενιδίου, τοῦ Ἡραίου καὶ τοῦ Βώλου· ἀλλὰ τοῦτον δὲν προέφθασσα ν' ἀνασκάψω ἐντελῶς, διὰ τοῦτο δὲ καὶ περὶ τῶν διαστάσεών του οὐδὲν ἀναφέρω.

Τὰ εὐρήματα τῶν ἀνασκαφῶν τούτων δὲν εἶναι μὲν ἐξ ἑκείνων, ἀ θαμβοῦσι καὶ ἐκπλήττουσι τὸν θεατήν, παρέχουσιν ὅμας πολυτίμους συμβολὰς οὐ μόνον εἰς ἐντελεστέραν γνῶσιν τοῦ ἀρχαιοτάτου ἐν Ἑλλάδι πολιτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς λύσιν τοῦ σπουδαιοτάτου ζητήματος ἂν ὁ τὰ μνημεῖα ταῦτα κληροδοτήσας ἥμεν λαὸς ἦτο ἐλληνικὸς ἢ ξένος τις. Μεταξὺ αὐτῶν πρωτεύουσαν θέσιν κατέχουσι δεκατρεῖς ἐγγεγλυμμένοι λίθοι, ὡν οἱ πλειστοι μαρτυροῦσι περὶ μεγάλης ἐν τῇ τέχνῃ ταύτῃ δεξιότητος· ἐπὶ ἑνὸς παρίστανται δύο λέοντες ἐν στάσει ὅμοιοις ἐν τοῖς πλειστοῖς τῇ τῶν λεόντων ὑπεράνω τῆς πύλης Μυκηνῶν, ἐπὶ δὲ ἄλλων πάλιν λέοντες, ἢ αἴγαγροι, δορκάδες καὶ βόες μετὰ δέρμαν καὶ ἄλλων συμβόλων. Μετ' αὐτοὺς μνημονευτέα εἰσὶ:

1) τεμάχιά τινα ὅστοῦ ἐλέφαντος μετ' ἀναγλύπτων παραστάσεων ἡ κοσμημάτων, ἐφθαρμένων ὅμως ἵκανῶς· 2) δώδεκα μικρὰ γυναικεῖα εἰδώλια ἔξ οὐελώδους μάζης· 3) πολλὰ μικρὰ κοσμήματα, ἔξ ὧν περὶ τὰ ἑζήκοντα εἶναι χρυσᾶ, τὰ δὲ λοιπὰ ἔξ οὐελώδους μάζης· ἐκ τῶν χρυσῶν τεσσαράκοντα μετὰ ἑκατοστύος ἐπίσης χρυσῶν ψηφίδων (χαντρῶν) ἥσαν, ὡς φαίνεται, ἐπερραμμένα ἐπὶ τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς γυναικὸς νέας· 4) δύο πόρπαι χαλκαὶ νῦν πρῶτοι ἐν ἀνασκαφαῖς τάφων τῆς ἐποχῆς ταύτης εὑρισκόμεναι· 5) δύο δίσκοι κατόπτρων χαλκῶν καὶ 6) δύο μαχαίρια ἐπίσης χαλκᾶ, πιθανῶς ξυράφια. Τέλος ὡς περιεργον ἀναφέρω ὅτι εὐρέθη καὶ ὄλοκληρον περιδέραιον ἐκ κογχυλίων φυσικῶν. Τεμάχια πηλίνων ἀγγείων συνελέγησαν πολλά, θὰ συγκολληθῶσι δ' ἔξ αὐτῶν τέσσαρα ἡ πέντε ἀγγεῖα ἵκανῶς ἄρτια· τὸ καλλίτερον αὐτῶν εἶναι πυξίς κυλινδρικὴ μετὰ πώματος, ἥς τὸ δοχεῖον περιβλέπει ζώνη ἐκ πτηνῶν (1).

'Υπολείπονται ἔτι πρὸς ἀνασκαφὴν τάφοι περὶ τοὺς τριάκοντα, θ' ἀνακαλυφθῶσιν ὅμως ἐν μελλούσαις ἀνασκαφαῖς ἀναμφιθολῶς; καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

XII. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

(1) Λεπτομερέστερον θὰ περιγραφῶσι καὶ μετ' εἰκόνων θὰ δημοσιευθῶσι τὰ σπουδαιότερα τῶν εὑρημάτων τούτων ὅμοι μετὰ τῶν κατὰ τὸ 1888 γεγομένων ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Βιβλιοθήκῃ. Μέχρι τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1888 ἀνεσκάφησαν ἐν δλῳ τάφοι περὶ τοὺς πιντήκοντα.